

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De corruptione naturæ, & efficacia gratiæ diuinæ. Iv

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

CAPVT LV.

De corruptione nature, & efficacia gratia divina.

1. **D**omine Deus meus, qui me creasti ad imaginem & simili- Gen. 1.
tudinem tuam, concede mihi hanc gratiam, quam ostendi-
sti tam magnam & necessariam ad salutem, ut vincam pessimam
naturam meam, trahentem ad peccata & in perditionem. Sentio Rom. 7.
enim in carne mea legem peccati, contradicentem legi mentis
meæ, & captiuum me ducentem ad obediendum sensualitati in
multis, nec possum resistere passionibus eius, nisi assistat tua san-
ctissima gratia, cordi meo ardenter infusa.

2. Opus est gratia tua, & magna gratia, ut vincatur natura, ad Genes. 4.
malum semper prona ab adolescentia sua. Nam per primum ho-
minem Adam lapsa & vitia per peccatum, in omnes homines
pena huius maculae descendit, ut ipsa natura, quæ bene & recta à
té condita fuit, pro vitio iam & infirmitate corruptæ naturæ po-
natur; eò quod motus eius sibi relictus, ad malum & inferiora
trahat. Nam modica vis, quæ remansit, est tāquam scintilla quæ-
dam latens in cincere. Hęc est ipsa ratio naturalis, circumfusa ma-
gna caligine, adhuc iudicium habens boni & mali, veri falsique
distantiam; licet impotens sit adimplere omne, quod approbat;
nec pleno iam lumine veritatis, nec sanitate affectionum suarum
potiatur.

3. Hinc est Deus meus, quod condelector legi tuæ, secundum Rom. 7.
interiorem hominem; sciens mandatum tuum fore bonum, iu-
stum, & sanctum; arguens etiam omne malum & peccatum fu-
giendum. Carne autem seruio legi peccati, dum magis sensua-
litati obedio, quam rationi. Hinc est quod velle bonum mihi ad-
iacet, perficere autem non inuenio. Hinc saepe multa bona pro-
pono, sed quia gratia deest ad adiuuandum infirmitatem meam,
ex leui resistantia resilio & deficio. Hinc accidit, quod viam per-
fectionis agnoscō; & qualiter agere debeam, clarè satis video;
sed propriæ corruptionis pondere pressus, ad perfectiora non
affurgo.

4. O quam maximè est mihi necessaria Domine tua gratia, ad
inchoandum bonum, ad prochiendum, & ad perficiendum. Nam
sine ea nihil possum facere; omnia autem possum in te, confortan- Iohn. 15.
te me gratia. O verè caelestis gratia, sine qua nulla sunt propria
merita, nulla quoque dona naturæ ponderanda. Nihil artes, ni-
hil diuitiae, nihil pulchritudo vel fortitudo; nihil ingenium vel
eloquentia valent apud te Domine sine gratia. Nam dona natu-
rae, bonis & malis sunt communia; electorum autem proprium
donum

414 DE IMITATIONE CHRISTI

donum est gratia sive dilectio; qua insigniti, digni habentur vita eterna. Tantum eminet haec gratia, ut nec donum prophetarum nec signorum operatio, nec quantalibet alta speculatio, aliquid afferat. metur sine ea. Sed neque fides, neque spes, neque alias virtutes, tibi acceptae sunt sine charitate & gratia.

5. O beatissima gratia, quae pauperem spiritu, virtutibus divitiae facis; & diuitem multis bonis humilem corde reddis. Veni descendere ad me, reple me manè consolatione tua, ne deficiat pressus lassitudine & ariditate mentis anima mea. Obscuro Domine, vici inueniam gratiam in oculis tuis, sufficit enim mihi gratia tua, quae teris non obtentis, quae desiderat natura. Si fueris tentatus & vexatus tribulationibus multis, non timebo mala, dum mecum fuerit gratia tua. Ipsa fortitudo mea, ipsa consilium confert & auxilium. Cum ceteris hostibus potentior es, & sapientior vniuersis sapientibus.

6. Magistra est veritatis, doctrina disciplinæ, lumen cordis solamen pressuræ, fugatrix tristitia, ablatrix timoris, nutrix devotionis, productrix lacrymarum. Quid sum sine ea nisi aridum lignum, & stipes inutilis ad eiendi? Tua ergo me Domine gratia semper præueniat, & sequatur, ac bonis operibus iugiter præstet esse intentum, per Iesum Christum filium tuum. Amen.

CAPUT LVI.

Quod nos ipso abnegare & Christum imitari debemus per crucem.

1. **F**ili, quantum a te vales exire, tantum in me poteris transire. Sicut nihil foris concupiscere, internam pacem facit, sic se interius relinquere, Deo coniungit. Volo te addiscere perfectam abnegationem tui in voluntate mea, sine contradictione & querela. Sequere me: Ego sum via, veritas, & vita. Sine via non itur, sine veritate non cognoscitur, sine vita non vivitur. Ego sum via, quam sequi debes; veritas, cui credere debes; vita, quam sperare debes. Ego sum via inuiolabilis, veritas infallibilis, vita interminabilis. Ego sum via rectissima, veritas suprema, vita vera, vita beata, vita increata.

2. Si manseris in vita mea, cognosces veritatem, & veritas liberabit te, & apprehendes vitam eternam. Si vis ad vitam ingredi, serua mandata. Si vis veritatem cognoscere, crede mihi. Si vis perfectus esse, vende omnia. Si vis esse discipulus meus, abnega temetipsum. Si vis beatam vitam possidere, præsentem vitam contemne. Si vis exaltari in caelo, humilia te in mundo. Si vis regnare mecum, porta crucem mecum. Soli enim servi crucis, inueniunt viam beatitudinis & veræ lucis.

3. Domine

Ioan. 14.

Matt. 10.

Ibidem.

Luca 9.

Ioan. 12.

Lucas 14.